Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul central, judecător – Bulat Emil
Dosarul nr. 2ri-64/25
2-24147141-02-2ri-12022025

D E C I Z I E

14 aprilie 2025 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice
din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Mîra Ghenadie
judecători Sîrbu Victoria și Cașcaval Andrei

examinând recursul declarat de Emelianova Marina, împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul central, din 30 decembrie 2024,

emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Admir Construct” – în procedura falimentului simplificat,

la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Admir Construct” - Ciobanu Lilian împotriva lui Constantinov Maxim, Emelianova Marina și Golban Stanislav cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

În procedura Judecătoriei Hîncești, sediul central, se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată față de SRL „Admir Construct”.

La 23 decembrie 2024, lichidatorul SRL „Admir Construct” – în procedura falimentului simplificat, administratorul autorizat Ciobanu Lilian a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Constantinov Maxim, Emelianova Marina și Golban Stanislav cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Admir Construct”.

Totodată, lichidatorul a solicitat emiterea unei încheieri privind asigurarea acțiunii și anume aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, inclusiv pe mijloacele financiare care aparțin cu drept de proprietate privată pârâților, în limita valorii acțiunii de 1.767.375,19 lei.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul central, din 30 decembrie 2024, a fost admisă cererea depusă de lichidatorul SRL „Admir Construct” – în procedura falimentului simplificat, administrator autorizat Ciobanu Lilian și respectiv, a fost aplicat sechestrul pe bunurile mobile și imobile, inclusiv pe mijloacele financiare ce aparțin cu drept de proprietate privată pârâților Constantinov Maxim, Emelianova Marina și Golban Stanislav, în limita acțiunii înaintate și anume 1.767.375, 19 lei.

Pretențiile din recurs:

La 04 februarie 2025, Emelianova Marina a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul central, din 30 decembrie 2024, solicitând anularea actului judecătoresc în partea aplicării măsurilor de asigurare ce ține de recurentă și, emiterea în acest sens a unei noi încheieri prin care, aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv pe mijloacele financiare ce aparțin cu drept de proprietate privată lui Emelianova Marina, să fie respinsă.

În motivarea recursului s-a invocat că, sechestrul aplicat asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv a mijloacelor bănești ce aparțin cu drept de proprietate privată a pârâților, în limita valorii acțiunii, este una disproporțională cu obiectul cauzei, or, singura circumstanță ce a determinat acest fapt, a fost existența riscului imposibilității executării hotărârii judecătorești.

Recurenta consideră că o astfel, de abordare este contrară atât normelor de drept aplicabile, cât și practicii judiciare naționale și internaționale, creând un dezechilibru disproporționat și nejustificat între interesele părții reclamante și părții pârâte, afectând grav dreptul de proprietate al recurentei garantat de art. 46 din Constituție și de art. 1 din Primul protocol al CEDO.

La caz, recurenta a remarcat că prima instanță nu a determinat nici un motiv și/sau circumstanță ce ar fi indicat asupra faptului că în cazul neadmiterii solicitării de aplicare a măsurilor asigurătorii în privința recurentei, ar survenit efectul imposibilității executării hotărârii judecătorești.

Mai mult ca atât, recurenta subliniază caracterul arbitrar al încheierii contestate, prin faptul că prima instanță nu a ținut cont dec recomandările expuse în Hotărârea explicativă a Plenului CSJ nr. 32 din 24 octombrie 2003 „Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile”.

Complementar, recurenta susține că reieșind din conținutul încheierii contestate, prima instanță nu a verificat și nu a argumentat sub nici o formă în ce ar consta *perriculum in mora*.

Termenul declarării recursului

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile din data comunicării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Potrivit lucrărilor cauzei, nu se desprinde data comunicării încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul central, din 30 decembrie 2024, astfel că recursul lui Emelianova Marina, din 04 februarie 2025, se consideră a fi depus în termen legal.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând încheierea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul statuează de a respinge recursul declarat de Emelianova Marina cu menținerea încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul central, din 30 decembrie 2024, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din înscrisurile cauzei se constată că, în procedura Judecătoriei Hîncești, sediul central, se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată față de SRL „Admir Construct”.

La 23 decembrie 2024, lichidatorul SRL „Admir Construct”, administratorul autorizat Ciobanu Lilian, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Constantinov Maxim, Emelianova Marina și Golban Stanislav cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Admir Construct”.

Fiind învestită cu soluționarea în fond a prezentei solicitări, prin încheierea din 30 decembrie 2024, Judecătoria Hîncești, sediul central, a fost admisă cererea administratorului autorizat Ciobanu Lilian și, respectiv, aplicat sechestrul asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv pe mijloacele financiare ce aparțin cu drept de proprietate privată pârâților Constantinov Maxim, Emelianova Marina și Golban Stanislav, în limita acțiunii înaintate și anume 1.767.375, 19 lei.

În drept, potrivit prevederilor art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să pună sechestrul pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

În corespundere cu prevederile art. 176 alin. (1) Cod de procedură civilă, aplicarea sechestrului pe bunurile organizației sau ale persoanei fizice cu statut de întreprinzător, în cazul asigurării acțiunii, se efectuează în următoarea ordine: a) în primul rând, pe bunurile care nu participă nemijlocit în producție: valori mobiliare, mijloace bănești de pe conturi, autoturisme, obiecte de design din oficii și alte bunuri; b) în al doilea rând, pe produsele finite (mărfuri), precum și pe alte bunuri materiale care nu participă nemijlocit în procesul de producție și care nu sunt destinate utilizării nemijlocite în producție; c) în al treilea rând, pe bunurile imobiliare, precum și pe materia primă, materiale, mașini, unelte, utilaje, instalații, echipamente și alte mijloace fixe, destinate utilizării nemijlocite în producție; d) în al patrulea rând, pe bunurile predate unor alte persoane.

Prin prisma alin. (2) al normei citate supra, sechestrarea bunurilor se efectuează în limita valorii revendicărilor din acțiune.

În context, instanța de recurs reține că asigurarea acțiuni civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Colegiul menționează că indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, ce urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Suplimentar este de remarcat că, asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Totodată, Colegiul relevă că, la stabilirea necesității aplicării măsurilor de asigurare instanța verificând raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, dacă există *perriculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare), asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate, preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare, în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare, prin urmare instanța de fond a emis soluția corectă.

La caz, potrivit pretențiilor formulate în cererea de chemare în judecată, obiectul acțiunii îl constituie atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Admir Construct" în persoana lui Constantinov Maxim, Emelianova Marina și Golban Stanislav.

În temeiul solicitării, administratorul a remarcat că, prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul central, din 22 decembrie 2022, a fost admisă cererea introductivă depusă de către creditorul Dabija Feodora și cererile de alăturare înaintate de Sîrbu Ion, SRL "Zlatovtrans" și Mașcauțan Natalia, fiind intentată procedura de faliment a SRL „Admir Construct", iar în rezultatul exercitării atribuțiilor sale, a constatat că potrivit tabelului definitiv consolidat al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului, din 04 septembrie 2024, suma de 1.767.375,19 lei, reprezintă suma creanțelor validate, care însă nu pot fi stinse din motivul lipsei masei debitoare.

De altfel, dat fiind faptul că membrii organelor de conducere a SRL „Admir Construct" - Constantinov Maxim, Emelianova Marina și Golban Stanislav, sunt presupușii culpabili de starea debitorului, este evident că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului, poate duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii înaintate.

Mai mult ca atât, Completul de judecată susține că, necesitatea aplicării sechestrului poate fi privită inclusiv prin prisma circumstanțelor expuse în cererea administratorului cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, în urma presupuselor inacțiuni ilegale exprimate prin ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, dar și continuarea unei activități care a dus în mod vădit la incapacitatea de plată.

În prezenta speță, instanța de fond întemeiat a apreciat oportunitatea instituirii măsurilor de asigurare, or, în cazul admiterii acțiunii, bunurile imobile, asupra cărora au fost aplicate măsuri de asigurare, vor fi restituite în masa debitoare a SRL

”Zlatovtrans” și conform art. 41 din Legea insolvabilității, urmează să servească la executarea creanțelor patrimoniale ale creditorilor.

Respectiv, măsurile de asigurare aplicate constituie și o garanție pentru creditorii SRL ”Zlatovtrans” în vederea asigurării posibilității reale de satisfacere a creanțelor.

Prin urmare, ingerința admisă prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim, deoarece are ca scop asigurarea executării unei eventuale hotărâri judecătorești și este proporțională prin prisma valorii și scopului acțiunii.

Astfel, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii iar judecătorul instanței de insolvabilitate a aplicat-o corect și obiectiv, deoarece, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare.

Colegiul judiciar constată că, urmează a fi respins argumentul recurentei precum că măsurile de asigurare aplicate de prima instanță nu sunt necesare, or, în lipsa aplicării măsurii de asigurare a acțiunii solicitate, recurenta va fi liberă să înstrăineze bunurile pe care le deține în proprietate și, astfel să îngreuneze sau să facă imposibilă punerea în executare a hotărârii și revendicarea bunurilor în masa debitoare a SRL ”Zlatovtrans” și executarea creanțelor creditorilor.

Totodată, instanța de recurs relevă că, prima instanță, la emiterea încheierii privind asigurarea acțiunii, a verificat obiectul și temeiul acțiunii, a determinat natura litigiului și just a conchis că, există riscul iminent că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă eventuala executare a unei hotărâri judecătorești, fapt prin care s-ar încălca dreptul reclamantului de a dispune de executarea unei hotărâri judecătorești.

Complementar, instanța de recurs reiterează că asigurarea acțiunii constituie o modalitate efectivă de protejare a drepturilor participanților la proces, care contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la pronunțarea actului judecătoresc definitiv și exclude dificultățile ce ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Subsecvent, Colegiul consideră că recurenta, contrar prevederilor art. 432 Cod de procedură civilă, în cererea de recurs nu a invocat argumente suficient întemeiate, ce ar combate concluziile din încheierea atacată și nu a prezentat careva motive ce ar face posibilă casarea încheierii supuse recursului.

În contextul situației concrete constatate, reieșind din obiectul litigiului, instanța de recurs consideră că scopul măsurii de asigurare a acțiunii este pe deplin realizat prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile până la soluționarea definitivă a litigiului, și prin urmare, raționamentul primei instanțe cu privire la necesitatea admiterii cererii de asigurare a acțiunii este întemeiat.

De notat este că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției

Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

Instanța de recurs relevă că, potrivit jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, deoarece la judecarea recursului nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la casarea acesteia, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat cu menținerea încheierii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

În conformitate cu art. art. 426 alin. (3), 427 lit. a), 428 alin. (1), 238-241 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Emelianova Marina.

Se menține încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul central, din 30 decembrie 2024, emisă cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Admir Construct” – în procedura falimentului simplificat, la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Admir Construct” - Ciobanu Lilian împotriva lui Constantinov Maxim, Emelianova Marina și Golban Stanislav privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Mîra Ghenadie

Judecători Sîrbu Victoria

Cașcaval Andrei